

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1855-09-17)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1855-09-17)", i *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn*, C A. Reitzels Forlag., s. 92. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987843-000-shoot-L0019878430000055.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Sorød. 17de Sept. 1855.

Kjæreste Veninde!

Gjennem Rei*el vil De i disse Dage have modtaget 2 Exemplarer af mit Digt „Tankebreve fra en Afdød“. Det ene er med Tilskrift til Dem selv og det andet beder jeg Dem have den Venlighed at overrække H. M. Dronningen fra mig med en yttring af min allerunderdanigste Hengivenhed, som jeg heller vil betroe til Deres venlige Mund, end til den kolde Staalpen. Hvorvidt dette Billede af en vildtfaret Aands Vandring gennem en Tomhedens og Ensomhedens Ørk til Paradiset i de Dødes. 93 Rige nu vil tiltale de fromme æble Sjæle, som jeg henstiller det for, vil fornemmelig berve paa, om de Forestillinger om det Hinsidige, jeg gaaer ud fra og tildeels selv troer at kunne forene med Skriftens yttringer om Hades 3: det usete Sted, ikke favne den Klarhed og Skjønhed, deres egen Phantasie og fromme Følelse har afbildet hin store Sjæleverden med. Det paradisiske Mellemrige vil De først sinde betegnet paa de sidste Blade af Digtet, og Veien til hint Troens Hvileland — maa vist være kort eller lang efter enhver Sjæls Modtagelighed for Freden i Gud og det sande evige Troesliv.

Min Opfattelse af Opstandelseslæren og min Opposition mod alt, hvad der lugter af Liig, i Åndernes Verden, saavel som mod Sjælesøvn og den hedenskjødiske „Underverden“ vil sagtens ikke sinde Medhold hos nogle af mine forresten gode Venner i den Kirke, jeg ogsaa bekjender mig til, men som jeg dog troer der er et Par skumle Kroge i, som høilig trænge til at renses og klares. Det mærkede jeg ved Revisionen af Kirkesalmebogen, hvori jeg naturligviis ikke var berettiget til at røre ved hvad der endnu gjælder som dogmatisk og kirkeligt. Hvad der var mig piinligt at maatte lade staae i Psalmebogen (navnlig i de ellers smukke Psalmer om Død og Opstandelse) har jeg netop i dette Digt benyttet Digtningens Frihed til at udtale mig om, ligesom jeg i min Confirmationsgave allerede havde hentydet dertil i Sangen om Legemets Opstandelse og det evige Liv.

De, som begejstret seer opad efter de kjære Dødes Sjæle, og kun føler Dem frit opløftet til den almægtige Himlens og Jordens Skaber ved det åndelige Opadsblik, De vil neppe med Lindberg og Maywahlen holde fast paa den underjordiske Sjæleverden og paa Kjødets materiel-physiske Opvækkelse af de jordiske Kirkegaarde, s. 94 medens Dogmet om Personlighedens og Organisationens Fornyelse i en højere åndelig Legemlighed er og bliver os af den højeste Betydning og Vigtighed. At Christus er Verdens Frelser (ikke blot Jordens og Menneskenes) og at selv Dæmonerne (de faldne Engle) og de fortabte Sjæle endnu ikke ere fordømte, men kunne føres til Frelse før Dommens og den endelige Afgjørelses Dag er ligeledes en Mening, som De maaske vil finde forenelig med Skriftens lære og uadskillelig fra Forestillingen om Guds Barmhjertighed.

Det Kjætteri, som man kalder Apokatastasis er jeg faaledes noget tilbøielig til; men jeg anseer det for christeligst med Hensyn paa den meget yndede evige Fordømmelse at holde sin egen Dom tilbage og henstille det store Spørgsmaal til den eneste og evige Dommers Barmhjertighed. I dette Kapitel vil Grundtvig og hans Skole neppe blive enig med mig. Grundtvig selv erellers meget bedre at komme til Rette med, end Grundtvigianerne, at sige, naar Ingen af dem ere tilstede og ved Deres ubetingede Ja og Amen opløfter ham paa Profetstolen.

De kjærligste Hilsener til Dem og Deres Datter fra Lucie og Deres

hjerteligst hengivne
B. S. Ingemann.